

Oslo kommune
Oslo kommunes klagenemnd

Saker til behandling i Oslo kommunes klagenemnds møte

tirsdag 17. desember 2019 kl. 16.30.

Møtet holdes i Grupperom D.

Kart I

Sak 610	19/02291-1	Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 17.12.2019	1
Sak 611	18/01695-8	Anmodning om ny vurdering - Klage - Søknad om avkjørsel - Røahagan 42 (201804216)	1
Sak 612	19/02214-2	Klage over godkjenning av ny avkjørsel - Jansbergveien 3 (201903917)	4
Sak 613	19/01537-3	Innstilling - Klage på avslag på søknad om driftstilskudd for 2019 – Oslo Folkeakademi (201903732)	8
Sak 614	19/02274-2	Klage - Avslag på søknad om prosjektstøtte for å redusere materielt forbruk - Stiftelsen Kirkens Bymisjon (201906164)	11
Sak 615	19/02211-2	Klage - Avslag om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr - Fossum terrasse Borettslag - Tante Ulrikkes vei 10 A (201904976)	15
Sak 616	19/02283-2	Klage - Beregning av årsgebyr for vann- og avløp - Saturnveien 28 (201902284)	21
Sak 617	19/01956-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Grorud (201903309) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1	

Sak 618	19/02057-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Nordstrand (201903658) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 619	19/01963-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201903041) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 620	19/02088-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel St. Hanshaugen (201903636) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 621	19/02171-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201903522) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 622	19/02172-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (201903523) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 623	19/02174-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Nordstrand (201903689) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 624	19/02176-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903703) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 625	19/02177-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903704) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 626	19/02268-2	Klage - Avslag på søknad om kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903378) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 627	19/02178-2	Klage - Avslag på søknad om ny kontrakt til kommunal bolig - Bydel Søndre Nordstrand (201904005) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 628	19/02290-2	Klage på tilsagn om ny kontrakt i annen kommunal bolig - Bydel Alna (201903834) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 629	19/02271-3	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (19/11) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 630	19/02278-2	Klage - Avslag på søknad om bytte av kommunal bolig - Bydel Gamle Oslo (19/12) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 631	19/02175-2	Klage - Bortfall av positivt vedtak om leie av kommunal bolig - Bydel Bjerke (201903700) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 632	19/02179-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201903003) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 633	19/02180-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Nordstrand (201903251) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 634	19/02182-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel St. Hanshaugen (201903413) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 635	19/02184-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel St. Hanshaugen (201903422) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 636	19/02186-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til etablering - Bydel Bjerke (201903701) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 637	19/02187-2	Klage - Avslag på søknad om startlån og tilskudd til reetablering - Bydel Gamle Oslo (201902959) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 638	19/02115-2	Klage - Ikke fått oppfylt første ønske om barnehageplass ved hovedopptaket 2019 (201906789) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1
Sak 639	19/02109-2	Klage - Avvisning av klage på karakter (201906759) - Unntatt etter offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

Sak 640 19/02151-3 Klage på tjenestepåtale (201903717) - Unntatt etter
offentleglova Offl. § 13. jf. fvl. § 13 (1) nr.1

[Sak 641](#) 19/02296-1 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 17. desember
2019

26

Sakene er lagt ut til gjennomsyn på www.oslo.kommune.no

Sak 610 Saker til orientering - Oslo kommunes klagenemnds møte 17.12.2019

Saken gjelder:

- Brev av 25.11.2019 fra Fylkesmannen i Oslo og Viken. Saken gjelder klage over avslag på sakskostnader (19/00815-16) (Unntatt offentlighet).
-

Sak 611 Anmodning om ny vurdering - Klage - Søknad om avkjørsel - Røahagan 42 (201804216)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 03.07.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til brev av 29.04.2019 fra bystyrets sekretariat hvor det faglige sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, bes å vurdere arbeidsutvalget i byutviklingskomiteens brev av 21.03.2019 med anmodning om å foreta en ny vurdering av avkjøringstillatelse etter veglova (vegl.) på ovennevnte adresse som klagenemnda behandlet 16.10.2018, sak 408.

Bakgrunn

Oslo kommunes klagenemnd traff i møte 16.10.2018, sak 408, vedtak om ikke å ta klage på Plan- og bygningsetatens vedtak av 26.03.2018 om avslag på søknad om avkjørsel i Røahagan 42 til følge.

Vedtaket lyder:

«Klagen tas ikke til følge.

Det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40 – 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone datert 10.09.2012.

Klagenemnda legger til grunn at Røahagan 42 ikke får tilstrekkelig manøvreringsareal ved plassering av ny garasje 2,7 – 2,8 m fra veien. Dette medfører at biler ikke har snumulighet på tomtens grunn og eventuelt må rygge ut i veien for å snu. Klagenemnda finner derfor at kravet

*til trafikksikkerhet i veilederen ikke er oppfylt.
Klagen av 15.04.2018 tas ikke til følge.»*

Anmodning om ny vurdering

Arbeidsutvalget i byutviklingskomiteen har i brev av 21.03.2019 til Oslo kommunes klagenemnd anmodet klagenemnda om å foreta en ny vurdering av avkjørselstillatelse etter vegl. §§ 40-43. Arbeidsutvalget viser til byutviklingskomiteens behandling 06.03.2019, sak 70 hvor komiteen vedtok å gi dispensasjon fra avstandskrav for bebyggelse som integrert del av reguleringsplan. Arbeidsutvalget viser til komiteens enstemmige merknad hvor det bl.a. fremkommer at komiteen mener den foreslåtte plassering av ny garasje vil gi en bedring av trafikksikkerheten mot alternativet som er at dagens carport blir stående og fortsatt vil være i bruk.

Uttalelse

Plan- og bygningsetaten har i brev av 20.06.2019 avgitt uttalelse til vedtaket om avkjørselsplan.

Etaten viser bl.a. til at Oslo kommune har egne retningslinjer for krav til teknisk utforming av avkjørsel i ytre sone fastsatt med hjemmel i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905. I henhold til retningslinjene punkt 5 må det være snumulighet utenfor regulert veigrunn for å unngå rygging

ut på veien. Videre fremgår det av retningslinjene punkt 2 at det skal være friskt 20 meter i hver retning fra et punkt midt i avkjørselsveien 2,5 meter fra kant regulert vei, samt at avkjørsler som følge av trafikksikkerhetshensyn skal være vinkelrett på veien. Plan- og bygningsetaten viser til at tiltaket medfører at det ikke vil være tilstrekkelig snuareal til at bil kan snus på egen grunn. Tiltaket vil heller ikke overholde kravene til friskt og at avkjørsel skal

være vinkelrett på vei. Etaten konkluderer med at selv om dispensasjonen fra avstandskravet i veglova § 29 nå kan gis, må tiltaket likevel være i tråd med Oslo kommunes retningslinjer for krav til avkjørsel ytre sone, jf. veglova §§ 40-43, for at tiltaket kan gis tillatelse. Etaten påpeker

videre at tiltaket slik det er omsøkt ikke er tilstrekkelig trafikksikkert, og at det finnes andre alternativer som bedre ivaretar trafikksikkerheten.

Vi viser til Plan- og bygningsetatens brev av 20.06.2019 i sin helhet, vedlegg 4.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering:

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken på nytt. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak 04.10.2016.

Det følger av vegl. § 40 at kommunen kan kreve at avkjørsel fra kommunal vei skal bygges etter en plan kommunen godkjenner. Veilovgivningen har krav til utformingen av avkjørselen som stigningsforhold, siktlinjer, snuplass og bredde. Avkjørselens tilknytning til offentlig vei må derfor følge Plan- og bygningsetatens retningslinjer, som er hjemlet i vegl. §§ 40-43. Etatens retningslinjer stiller krav om både siktkrav og snumulighet utenfor regulert veigrunn. Avkjørselpunktet skal ligge 2,5 meter fra kant regulert vei. Avkjørsel skal som følge av trafikksikkerhetshensyn være vinkelrett på veien.

Siden klagenemndas behandling 16.10.2018 har byutviklingskomiteen 06.03.2019, sak 70 innvilget dispensasjon fra avstandskrav som integrert del av reguleringsplan for plassering av

en garasje på den aktuelle eiendommen. Det faglige sekretariat har vurdert hvorvidt komiteens vedtak om dispensasjon får betydning for klagenemndas vedtak 16.10.2018, sak 408.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til at byutviklingskomiteens vedtak omhandler dispensasjon fra byggegrense fastsatt i vegl. § 29 som integrert del av reguleringsplan. I merknadene til byutviklingskomiteens behandling 06.03.2019, sak 70, vises det til at hensynet bak avstandskrav mot vei er å ivareta trafikksikkerhet og veivedlikehold. Komiteen viser til at garasjen vil plasseres lenger vekk fra vei enn dagens carport og mener derfor at veivedlikehold og trafikksikkerhet blir bedre ivaretatt ved å gi dispensasjon fra avstandskravet. Komiteen har i

merknadene lagt til grunn at garasjen søkes plassert 8,25 meter fra midt regulert vei, og mener det er en fordel at det blir tilstrekkelig manøvreringsareal med foreslått plassering, da også arealet på tomten syd for garasjens plassering vil være en del av arealet for manøvrering. Plan- og bygningsetaten viser i brev av 20.06.2019 til at avstanden fra det omsøkte tiltaket til kant regulert vei ikke er målsatt, men er i henhold til innsendte dispensasjonssøknad og situasjonsplan datert 30.01.2017 plassert 5,0 meter fra kant opparbeidet vei. Som det fremgår av etatens vedtak viser etatens egne beregninger at garasjen plasseres mellom 2,7 og 2,8 meter fra kant regulert vei. Med denne avstanden til kant regulert vei vil det ikke være tilstrekkelig manøvreringsareal til at bilen kan snus på egen grunn. Tiltaket vil heller ikke overholde kravene til friskt og at avkjørselen skal være vinkelrett på veien.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til at tomtegrensen for Røahagan 42 er plassert i veimidten. For å unngå rygging ut på veien må det etter veileder for avkjørsel i ytre sone punkt

5 være snumulighet utenfor regulert veigrunn. Med en plassering av garasje 2,7 meter fra kant regulert vei vil manøvrering kunne gjennomføres på egen grunn, men på del av eiendommen regulert til vei.

Sekretariatet mener etter dette at klagenemndas vedtak av 16.10.2018, sak 408 er korrekt. Sekretariatet finner imidlertid at vedtakets tredje avsnitt med fordel kan presiseres ettersom det

ikke skilles mellom kant regulert vei og opparbeidet vei, samt del av tomt regulert til boligformål og del av tomt regulert til offentlig veiformål.

Saken sendes klagenemnda til vurdering/avgjørelse. Kopi av brevet sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda til å avgi følgende vurdering:

Klagenemnda har foretatt en ny vurdering av avslått søknad om avkjøringstillatelse i Røahagan 42 etter byutviklingskomiteens behandling 06.03.2019, sak 70.

Klagenemnda viser til at det er en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig veg er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40 – 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskriften er

gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone datert 10.09.2012.

Klagenemnda legger til grunn at Røahagan 42 ikke får tilstrekkelig manøvreringsareal ved plassering av ny garasje 2,7 – 2,8 m fra kant regulert vei. Dette medfører at biler ikke har snumulighet utenfor regulert veigrunn og eventuelt må rygge ut på del av tomten som er regulert til vei for å snu. Klagenemnda finner derfor at kravet til trafikksikkerhet i veilederen ikke er oppfylt.

Oslo kommunes klagenemnd har behandlet saken i møtet 20.08.2019 sak 362

Følgende representanter deltok under behandlingen av saken:

Dag Bayegan-Harlem (A), Berit Sletvold Tetzschner (H)

Saken ligger til fortsatt behandling.

[19/02214]

Sak 612 Klage over godkjenning av ny avkjørsel - Jansbergveien 3 (201903917)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for byutvikling, har i brev av 20.11.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Det vises til vedlagt saksfremstilling i brev av 16.09.2019 fra Plan- og bygningsetaten med vedlegg. Det faglige sekretariatet for klagenemnda, Byrådsavdeling for byutvikling, har gjennomgått saken og slutter seg til etatens vurdering og konklusjon.

Saksfremstilling:

Bakgrunn

Eiendommen ligger på Nordberg i Bydel Nordre Aker og er bebygd med en enebolig. Det er søkt om å oppføre ytterligere en enebolig syd for den eksisterende eneboligen, ny avkjørsel og biloppstillingsplass, samt godkjenning av tidligere utførte tiltak.

Søknad og tillatelse

Plan- og bygningsetaten mottok den 04.05.2018 søknad om oppføring av enebolig. Rammetillatelse ble først gitt 23.11.2018. Etter klage ble det gitt ny omgjort rammetillatelse 07.03.2019.

Godkjent avkjørselsplan/vedtak om avkjørsel

Tiltaket innebærer etablering av biloppstillingsplass, støttemur og avkjørsel innenfor 4 meter til

nabogrensen. Plan- og bygningsetaten godkjente avkjørselsplanen 07.03.2019.

Rammetillatelsen er et enkeltvedtak som kan påklages med hjemmel i forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav d og § 28 første ledd. Klage på vedtak som gjelder godkjenning av avkjøring etter veglova (vegl.) §§ 40-43 behandles av Oslo kommunes klagenemnd i henhold til vegl. § 11 og reglement for Oslo kommunes klagenemnd av 22.09.2004 pkt. 1, jf. rundskriv 6/2017.

Klage

Rammetillatelsen er påklaget av advokat Terje Mathisen på vegne av Ruth og Claus Felix, av Andreas og Annemarie Erichsen, Tove og Bent M Undlien, og Jon Langeland. Klagerne har klagerett og det er klaget i rett tid, jf. fvl. §§ 28 og 29.

Det er bare klage datert 14.12.2018 (opprettet i e-post av 28.03.2019) fra Tove og Bent M. Undlien og klage datert 24.03.2019 fra Andreas og Annemarie Erichsen som bl.a. omhandler avkjørselens forhold til veien. Saken er for klagenemnda begrenset til disse forhold. Klagene som omhandler de øvrige deler av rammetillatelsen er oversendt Fylkesmannen i Oslo og Viken. Klagene er samlet i vedlegg 7.

I klagene som omhandler avkjørsel anføres bl.a. at klagerne mener det er uheldig å flytte dagens utkjørsel og lage en ny felles utkjørsel til Jansbergveien mot syd hvor det fra før er utkjørsel fra to naboeiendommer med fire boenheter. Tre utkjørsler på samme område fra syv boenheter med til sammen ca. ti biler er meget uheldig og vil kunne skape trafikkfarlige situasjoner. Klagerne viser også til at saken kan skape presedens som vil føre til ytterligere økning av ulykkesrisiko for skoleelever og myke trafikanter i området.

Det vises til klagene vedrørende avkjørsel i sin helhet, vedlegg 8.

Plan- og bygningsetatens vurdering og anbefaling

Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40 – 43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei i forbindelse med dele- og byggesaker, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016. Det er

en forutsetning for å bebygge en eiendom at avkjørselen fra offentlig vei er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. vegl. §§ 40 - 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av utkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt med hjemmel i vegl. § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Tiltaket er prosjektert med snuplass på egen grunn og antall parkeringsplasser er i henhold til gjeldende reguleringsplan S-4220, Småhusplanen § 13, jf. Oslo kommunes parkeringsnorm. Parkeringsnormen er utarbeidet med tanke på å hindre gateparkering ved at det er innarbeidet tilstrekkelig antall plasser per bolig, og plass til gjesteparkering.

Etter Plan- og bygningsetatens vurdering vil den omsøkte avkjørselen ikke ha negative konsekvenser for omgivelser, og heller ikke forringe kvaliteten på tilstøtende eiendommer. Avkjørselen slik den framkommer av godkjent avkjørselsplan anses for å være i tråd med dagens krav.

Avkjørselsvedtaket er således fattet i tråd med retningslinjene for utkjørsler og tilpasset de stedlige forholdene basert på en faglig vurdering. Momenter som inngår i vurderingen er sikt

og muligheten for trafikk sikker avkjørsel fra offentlig vei. Så lenge avkjørselsplanen tilfredsstiller kravene i retningslinjene godkjenner etaten avkjørselsplanen.

Plan- og bygningsetaten har vurdert klageanførslene og viser til at Jansbergveien er en middels trafikkert vei, hvor hovedvekten av brukerne er faste beboere som vil være kjent med sine omgivelser. I veier som dette vil det være noe gjennomgangstrafikk. Risikoen for at nytt avkjørselspunkt nærmere Jansbergveien 1 vil skape uventede situasjoner vurderes imidlertid som liten. Ved utbygging i småhusområder vil det som regel bli noe økt trafikk og etaten har forståelse for at beboerne i området ikke nødvendigvis ønsker dette. Dette er imidlertid noe man må påregne til en viss grad, da det er i tråd med overordnede politiske føringer og ønske om fortetting i ytre by. Plan- og bygningsetaten vurderer at trafikk sikkerheten ved avkjørselen er ivaretatt og at det er positivt at det ikke etableres flere avkjørselspunkter, men at avkjørsel legges til syd på tomten.

Plan- og bygningsetaten kommer etter dette til at klagers anførsler ikke kan føre frem. Klagen anbefales ikke tatt til følge.

Sekretariatet for klagenemnda sin vurdering

Sekretariatet for klagenemnda har gjennomgått saken. Plan- og bygningsetaten treffer vedtak etter vegl. §§ 40-43 når det gjelder avkjørsel fra offentlig vei, jf. delegasjonsvedtak av 04.10.2016.

Det faglige sekretariatet har etter Plan- og bygningsetatens oversendelse mottatt brev av 01.06.2019 og 17.09.2019 fra advokat Terje Mathisen. I brevene anføres bl.a. at to avkjørsler så

nærme hverandre er trafikkfarlig, og at klagerne mener avkjørselen ikke er i samsvar med krav til frisikt. Sekretariatet har også mottatt e-post av 23.09.2019 fra Sivilarkitekt MNAL Olav Bjerve som bl.a. mener flytting av avkjørselen gir en byplanmessig gunstig situasjon.

Plan- og bygningsetaten har i brev av 11.10.2019 kommentert merknadene fra advokat Mathisen. Etaten mener etter en konkret vurdering av den nye situasjonen at tiltaket ikke medfører økt trafikkfare. Etaten viser til at det er tatt stilling til siktlinjer og at avkjørselen er tilstrekkelig utformet for å imøtekomme kravene til avkjørsel i ytre by.

Plan- og bygningsetatens brev er kommentert i brev av 16.10.2019 fra advokat Terje Mathisen.

I brevet anføres bl.a. at etaten ikke har nevnt klagers anførsler og klagegrunner, og ikke foretatt

noen konkret vurdering av flytting av avkjørselen fra nord til syd på tomten. Videre mener advokat Mathisen at etaten ikke har vurdert klageanførsler knyttet til firemeterskravet eller begrunnet disse tilstrekkelig. Klager mener også at siktpunkt skal trekkes lenger tilbake fra veien.

Plan- og bygningsetaten har i brev av 07.11.2019 påpekt at den har vurdert samtlige klageanførsler i saken og at den i sine besvarelser har behandlet sammenfallende anførsler tematisk. Når det gjelder anførslene om plassering i forhold til firemeterskravet i plan- og bygningsetaten (pbl.) § 29-4 viser etaten til Fylkesmannens vedtak av 31.10.2019 hvor dette er vurdert. Plan- og bygningsetaten er enig i at siktpunkt skal trekkes bakover, og viser til at den har mottatt korrigert avkjørselsplan hvor siktpunktet er flyttet til 2,5 meter innenfor regulert vei, samt sidesikt til 30 meter begge veier. Den korrigerte avkjørselsplanen viser at kravene til sikt er oppfylt.

Etatens brev av 07.11.2019 er kommentert av advokat Mathisen i brev av 12.11.2019.

Advokat

Mathisen opprettholder at ikke samtlige klageanførsler er vurdert av etaten. Advokat Mathisen anfører fortsatt at tiltaket ikke er et «mindre tiltak» og at ved utskillelse av en boligtomt er det skjerpede krav, særlig i forhold til hva som er å anse som negative følger for naboer. Dette prinsippet har etaten verken vurdert eller kommentert. Videre har ikke etaten redegjort for hva den mener med at avkjørsel er trukket «noe» bort fra nabogrensen eller hvilke konsekvenser dette kan/vil få. Videre vises til at sikt er hindret av vegetasjon, gjerde og e-verkets stolpe med mer.

Det faglige sekretariat for klagenemnda viser til at klagenemnda ikke er delegert myndighet til å behandle de deler av klagen som omhandler forhold etter plan- og bygningslovgivningen.

Sekretariatet viser til at Fylkesmannen i vedtak av 31.10.2019 har stadfestet at avkjørsel og biloppstillingsplassen er å regne som «mindre tiltak» som kan plasseres nærmere nabogrense enn fire meter. Det faglige sekretariatet for klagenemnda kan ikke se at det er nødvendig for etaten å kommentere avkjørselens avstand til nabogrensen ytterligere ettersom den fremkommer av avkjøringsplan i målestokk som vist til i vedtaket. Sekretariatet kan heller ikke se at plasseringen har konsekvenser for nabotomten som har sin avkjørsel seks meter fra eiendomsgrensen.

Sekretariatet for klagenemnda kan videre ikke se at anførsler om sikthindringer kan føre frem. Det fremkommer av avkjørselsplan at siktpunktets plassering i flukt med utsiden på hekken mot nord gjør at vegetasjon/trær på egen eiendom og nabotomt ikke vil være til hinder for sikten. Den aktuelle stolpen for elektrisk forsyning ligger riktignok i sikttrekant for nordgående trafikk i Jansbergveien. Stolpens plassering er imidlertid så tett på avkjøringspunkt at den ikke vil skjule trafikkerende ut fra tomten eller i nordgående retning langs Jansbergveien. Det vises for så vidt til Statens vegvesens håndbok 263 om geometrisk utforming av veg- og gatekryss samt håndbok 017 om veg- og gateutforming, hvor det fremkommer at enkeltstående trær, stolper og lignende kan stå i sikttrekanten.

Det faglige sekretariatet for klagenemnda legger som Plan- og bygningsetaten til grunn at avkjørselen ikke vil bli mer trafikkfarlig ved den utvidede bruken som følger av at eiendommen

får en boenhet til. Sekretariatet vektlegger som etaten at avkjørselsplanen tilfredsstiller normene i Oslo kommunes avkjørselsveileder og at tiltaket ikke medfører økt trafikkfare. Sekretariatet finner etter dette at Plan- og bygningsetatens vedtak av 07.03.2019 om godkjenning av avkjørsel er å anse som gyldig. Sekretariatet slutter seg til Plan- og bygningsetatens vurdering og konklusjon i saken, og anbefaler at klagen ikke tas til følge. Saken sendes klagenemnda for endelig avgjørelse. Kopi av innstillingen sendes samtidig sakens berørte.

Sekretariatet for klagenemnda innstiller til klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Det er en forutsetning for å anlegge ny avkjørsel til offentlig vei fra en eiendom at denne er godkjent av vedkommende vegmyndighet, jf. veglova §§ 40 - 43. Krav til den tekniske utformingen på en avkjørsel er fastsatt i forskrift av 16.07.1964 nr. 3905 om alminnelige regler om bygging og vedlikehold av avkjørsler fra offentlig veg. Forskrift er gitt med hjemmel i vegloven § 43 1. ledd første pkt. Oslo kommune har også en egen veileder for krav til avkjørsel i ytre og indre sone, datert 10.09.2012.

Plan- og bygningsetatens vedtak av 07.03.2019 om godkjenning av avkjørselsplan, opprettholdes. Klagenemnda viser til at avkjørselen er utformet i samsvar med Oslo kommunes veileder for avkjørsel i ytre sone, herunder siktkrav. Klagenemnda legger derfor som Plan- og bygningsetaten til grunn at gjeldende krav etter veglova §§ 40-43 hva gjelder trafiksikkerhet er oppfylt.

Klage fra Tove og Bent M. Undlien og fra Andreas og Annemarie Erichsen tas ikke til følge.

[19/01537]

Sak 613 Innstilling - Klage på avslag på søknad om driftstilskudd for 2019 – Oslo Folkeakademi (201903732)

Saken gjelder:

Saken gjelder klage fra Oslo Folkeakademi på Byråd for kultur, idrett og frivillighets vedtak av 28.01.2019 om avsetninger og tildeling av driftstilskudd innen kunst og kultur for 2019.

Saken er forberedt av Bystyrets sekretariat som faglig sekretariat for klagenemnda jf. instruks for sekretariatet for Oslo kommunes klagenemnd pkt. 2 annet ledd.

Faglig sekretariat har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Regelverk

Søknaden er behandlet etter Forskrift om tildeling av driftstilskudd til kunst- og kulturinstitusjoner, -organisasjoner og -virksomheter i Oslo kommune. Byråden har fullmakt til å fatte vedtak etter forskriften jf. sak 1010/19 Økonomireglementet for 2019 – Videre delegering av fullmakter mv. til den enkelte byråd.

Vilkår for klagebehandling

Avslag på søknad om tildeling av driftstilskudd er et enkeltvedtak, jf. Forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Oslo kommunes klagenemnd er rett klageinstans, jf. fvl § 28 annet ledd.

Klager ble underrettet om avslaget 04.03.2019. Klagen er datert 12.03.2019. Klager har klagerett og klagen er innkommet innen fristen jf. fvl. §§ 28 og 29.

Vilkårene for å behandle klagen er med dette oppfylt.

Saksopplysninger

Det fremgår av Forskrift om tildeling av driftstilskudd til kunst- og kulturinstitusjoner, -organisasjoner og -virksomheter i Oslo kommune at tilskuddsordningen skal bidra til kvalitet og mangfold i Oslos kunst- og kulturtilbud, støtte formidling av kulturarven og stimulere til nytenkning og utvikling i h.h.t overordnede føringer som følger av kommunens vedtatte kulturpolitiske mål og strategier.

Driftstilskudd kan gis til institusjoner, organisasjoner og virksomheter som gjør kunst- og kulturtilbud tilgjengelig for flest mulig og hvor aktiviteten fyller formålet.

Byrådsavdeling for kultur, idrett og frivillighet opplyser at det kom inn 183 søknader, med et samlet søknadsbeløp på kr 332 633 810. 134 søknader ble innvilget med en samlet tilskuddssum på kr 236 084 302.

Oslo Folkeakademi søkte om kr 120 000 i driftstilskudd for 2019. Det fremgår av søknaden at de har som mål å være en inkluderende kulturarena, tilgjengelig for folk flest. Oslo Folkeakademi samarbeider med institusjoner som bibliotek, universitet, seniorsentre, frivilligsentraler, historielag, andre folkeakademier og frivillige organisasjoner. Et hovedfokus er inkluderende møteplasser der grupper med forskjellig etnisk og kulturell bakgrunn føler seg vel.

I vedtaket fremgår det at tilskuddene gis etter en samlet skjønnsmessig vurdering, og i første rekke fordeles til byomfattende og åpne publikumsrettede tiltak. Det er lagt vekt på at kommunens tilskudd til kunst og kultur skal bidra til et mangfold av ulike kulturtilbud og kunstneriske uttrykk, og at Oslo skal ha et kvalitativt godt kulturtilbud. Avslag begrunnes i skjønnsmessige vurderinger sammenholdt med prioriteringer innenfor avsetningen til kunst- og kulturtiltak 2019.

Klagen

Oslo Folkeakademi har i klagen vist til at de er en frivillig organisasjon som har lang tradisjon som folkeopplyser. De vil ikke kunne opprettholde kulturtilbudet uten tilskuddet fra kommunen.

De fremhever at de er inkluderende, tidsaktuell og tilgjengelig for alle. Tilbudene spenner fra konserter, foredrag, studieringer til inkluderende møteplasser med mat fra alle land og forberedte samtaletemaer. I 2019 var fokuset blant annet kommunevalget.

Underinstansens vurdering av klagen

Byrådsavdeling for kultur, idrett og frivillighet har vurdert klagen jf. fvl § 33 annet ledd og kommet til at de opprettholder vedtaket.

Det informeres om at klager i utgangspunktet oppfyller vilkårene for driftstilskudd, men at det ikke er nok midler til alle som søker og oppfyller kriteriene for å få innvilget driftstilskudd fra kommunen. Omfanget av søknader medfører at det må foretas en streng prioritering når det gjelder hvem som innvilges driftstilskudd. Byråden besluttet å ikke prioritere Oslo Folkeakademi ved tildelingen av dette årets avsetning.

Byrådsavdelingen viser til at søkere som ikke mottar driftstilskudd kan søke om tilskudd til arrangementer fra tilskuddsordningen Løpende tilskudd til kunst- og kulturtiltak.

Faglig sekretariats vurdering av saken

Saken gjelder klage fra Oslo Folkeakademi på Byråd for kultur, idrett og frivillighets vedtak av 28.01.2019 om avsetninger og tildeling av driftstilskudd innen kunst og kultur for 2019. Oslo Folkeakademi søkte 23.03.2018 om et tilskudd på kr 120 000. Søknaden ble ikke prioritert ved tildelingen.

Tildelingen reguleres av Forskrift om tildeling av driftstilskudd til kunst- og kulturinstitusjoner, -organisasjoner og -virksomheter i Oslo kommune.

Klager ble ansett for å oppfylle vilkårene for driftstilskudd, men ble ikke prioritert ved tildelingen av årets midler. Det måtte foretas en prioritering av hvem som skulle innvilges driftstilskudd ettersom det ikke var nok midler til alle som søkte og oppfylte kriteriene. Klager ble informert om at søkere som ikke mottar driftstilskudd kan søke om tilskudd til arrangementer fra tilskuddsordningen Løpende tilskudd til kunst- og kulturtiltak.

Faglig sekretariat skal vurdere om søknaden er behandlet i tråd med forskriften.

Ifølge forskriftens § 7 skal tilskudd gis ut fra en samlet skjønnsmessig vurdering basert på forskriftens kriterier. Ved vurderingen skal det legges vekt på kvalitet, profesjonalitet, målsettinger, kunstnerisk og faglig nivå.

Faglig sekretariat anser at vedtaket er fattet i tråd med forskriften. Sett hen til rammene for vurderingen av søknadene, kan ikke faglig sekretariat se at det er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen.

Faglig sekretariat har kommet til at Byråd for kultur, idrett og frivillighets vedtak av 28.01.2019 om avsetninger og tildeling av driftstilskudd innen kunst og kultur 2019 bør opprettholdes.

Faglig sekretariat for klagenemnda, Bystyrets sekretariat, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter. Den skal vurdere klagers synspunkter, og kan også ta opp forhold som ikke er berørt av ham, jf. fvl § 34 annet ledd.

Saken gjelder klage fra Oslo Folkeakademi på Byråd for kultur, idrett og frivillighets vedtak av 28.01.2019 om avsetninger og tildeling av driftstilskudd innen kunst og kultur for 2019. Oslo Folkeakademi søkte 23.03.2018 om et tilskudd på kr 120 000. Søknaden ble ikke prioritert ved tildelingen.

Tildelingen reguleres av Forskrift om tildeling av driftstilskudd til kunst- og kulturinstitusjoner, -organisasjoner og -virksomheter i Oslo kommune.

Klager ble ansett for å oppfylle vilkårene for driftstilskudd, men ble ikke prioritert ved tildelingen av årets midler. Det måtte foretas en prioritering av hvem som skulle innvilges

driftstilskudd ettersom det ikke var nok midler til alle som søkte og oppfylte kriteriene. Klager ble informert om at søkere som ikke mottar driftstilskudd kan søke om tilskudd til arrangementer fra tilskuddsordningen Løpende tilskudd til kunst- og kulturtiltak.

Klagenemnda skal vurdere om søknaden er behandlet i tråd med forskriften.

Ifølge forskriftens § 7 skal tilskudd gis ut fra en samlet skjønnsmessig vurdering basert på forskriftens kriterier. Ved vurderingen skal det legges vekt på kvalitet, profesjonalitet, målsettinger, kunstnerisk og faglig nivå.

Klagenemnda anser at vedtaket er fattet i tråd med forskriften. Sett hen til rammene for vurderingen av søknadene, kan ikke klagenemnda se at det er feil eller mangler ved den skjønnsmessige vurderingen.

Klagenemnda har kommet til at Byråd for kultur, idrett og frivillighets vedtak av 28.01.2019 om avsetninger og tildeling av driftstilskudd innen kunst og kultur 2019 opprettholdes

[19/02274]

Sak 614 Klage - Avslag på søknad om prosjektstøtte for å redusere materielt forbruk - Stiftelsen Kirkens Bymisjon (201906164)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 04.12.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak av 10. juli 2019, om avslag på søknad om prosjektstøtte for å redusere materielt forbruk, med søknadsbeløp på kr 100 000.

Kirkens Bymisjon søkte 17. juni 2019 om tilskudd til gjennomføring av kurs i søm, omsøm og reparasjon av klær: *Løkka syr*. Avslag på søknaden ble begrunnet med at det ikke var mulig å støtte alle tiltakene på grunn av stor søkermasse.

Kirkens Bymisjon klaget på vedtaket 26. juli 2019.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

2.1 Vilkår for saksbehandling

Vedtak om avslag på tildeling av tilskudd er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven (fvl.) § 2 første ledd bokstav b. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd, og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans etter fvl. § 28 andre ledd.

Kirkens Bymisjon, ved Isabell Skagen, er part i saken etter fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 10. juli 2019 og klage ble fremmet 26. juli 2019. Klagefristen som følger av fvl. § 29 er dermed overholdt.

Det foreligger etter dette ingen grunn til å avvise behandling av klagen.

2.2 Rettslig grunnlag

Utllysning for prosjektstøtten ble lagt ut på Oslo kommunes nettsider, og var en engangsutlysning uten forskrift. Utllysning og kriterier for tildeling av tilskuddet følger vedlagt.

Det følger av utlysningsteksten at støtten har som mål:

- «å bygge kunnskap og erfaring om hvordan redusere materielt forbruk.
- å skape samarbeid og innovative løsninger som bidrar til å redusere materielt forbruk.
- å vise fram nye muligheter for å redusere materielt forbruk.
- å fremme tilgang til delingsordninger, som bidrar til å redusere materielt forbruk.»

Det følger videre at det legges vekt på «å støtte et bredt spekter av tiltak og bidragsytere slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene. Tiltakene kan være helhetlige prosjekter eller en serie av aktiviteter».

2.3 Klagers anførsler

Klager anfører at de holdt et lignende kurs våren 2019, og at de da ble oppfordret til å søke for å kunne gjennomføre et nytt kurs høsten 2019. Klager skriver at *Løkka syr* var et syprosjekt som gikk over 10 uker, som hadde tolv deltakere, og som kulminerte med motemolo og en svært vellykket sy-aktivitet på miljøfestivalen i juni i Sofienbergparken.

Klager ønsker å gjenta dette, og å være deltakere på Ombruksuken, men dette avhenger av støtte gjennom ordningen.

2.4 Behandling i første instans

Bymiljøetaten bemerker at Kirkens Bymisjon ikke nådde opp i konkurransen om midlene, og at søknaden ble avslått på dette grunnlag. Bymiljøetaten fant ingen formelle grunner til å endre sitt opprinnelige avslag.

Bymiljøetaten har, etter en samlet vurdering av sakens opplysninger, kommet fram til at etatens vedtak av 10. juli 2019 opprettholdes. Saken ble oversendt Oslo kommunes klagenemnd den 15. september 2019, i samsvar med forvaltningsloven § 33 tredje ledd (vedlegg 1).

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Faglig sekretariat for klagenemnda, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om prosjektmidler for å redusere materielt forbruk. Søknaden ble avslått med følgende begrunnelse:

«Bymiljøetaten mottok 51 søknader, med en total søknadssum på kr 7 233 177 kroner. Kommunen har satt av om lag 1 500 000 kroner til ordningen.

Det var ikke mulig å støtte alle de gode tiltakene som fremgikk av søknadene. Alle søkere er blitt vurdert i forhold til oppfyllelse av kriterier, prioriteringer og mål satt for ordningen og sett i sammenheng med den totale søkergruppen. På grunn av stort antall søknader har ikke alle søknader som oppfyller støtteordningens mål og kriterier oppnådd støtte. Prioriteringen av søknader er gjort etter vurdering av tiltakenes potensiale for å føre til redusert materielt forbruk i Oslo, bredde av tiltak og aktører, og slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene.»

Tilskudd, etter engangsordningen *Prosjektstøtte for å redusere materielt forbruk*, er i utgangspunktet ikke noe noen søkere har rettskrav på, selv om søknadene faller inn under ordningens virkeområde og formål. Bymiljøetaten har vist til at det kom inn 51 søknader med en samlet søknadssum på over kr 7,2 mill., mens tilskuddsordningen hadde ca. kr 1,5 mill. til fordeling. Det har dermed vært nødvendig å foreta en prioritering mellom søkere som isolert sett oppfylte kriteriene for tildeling.

Det er her snakk om et vedtak som gjelder fordeling av et begrenset gode. Sekretariatet viser i denne forbindelse til at det må foretas en avveining, blant annet etter ordningens utlysningstekst der det står: *«Vi legger vekt på å støtte et bredt spekter av tiltak og bidragsytere slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene.»*

Faglig sekretariat mener at underinstansen står nærmest til å gjøre den skjønnsmessige vurderingen når det gjelder fordeling av tilskudd mellom aktuelle søkere, da sekretariatet ikke har anledning til å veie de aktuelle søknadene opp mot hverandre. Sekretariatet kan imidlertid vurdere om tildeling har skjedd i henhold til de kriterier som er fastsatt for ordningen, og i henhold til alminnelige forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klager viser til at et lignende kurs ble gjennomført våren 2019, og at dette var svært vellykket. Klager mener kurset innfridde kriteriene, og håper at klagen imøtekommes. Klager skriver at de ble oppfordret til å søke for å gjennomføre et nytt *Løkka syr*-kurs høsten 2019.

Faglig sekretariat har forståelse for at en oppfordring om å søke midler til å gjennomføre et nytt kurs, ga en viss forventning om at prosjektet ville bli tildelt støtte. En oppfordring til å søke på en støtteordning, kan likevel ikke regnes som et forhåndstilsagn om at støtte vil bli tildelt. Som vist til over, var den totale søknadssummen langt høyere enn summen etaten hadde til fordeling, og det har derfor vært nødvendig å gjøre en skjønnsmessig vurdering av hvilke søknader som skulle få tildelt tilskudd. Bymiljøetaten viser til at de har prioritert mellom søknadene etter en vurdering av tiltakenes potensiale for å føre til redusert materielt forbruk i Oslo, bredde av type tiltak og aktører, og slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene.

Selv om klager oppfylte ordningens kriterier, er dette dessverre ikke nok til å kunne bli tildelt tilskudd. Det var søkt om kr 7,2 mill. av ca. kr 1,5 mill. til fordeling, og Bymiljøetaten har vist til at de har veid aktuelle søkere opp mot hverandre og søkt å tilstrebe at summen av tilskudd skulle bidra til å oppnå ordningens formål.

Faglig sekretariat har ikke holdepunkter for å si at etaten har utvist et uforsvarlig skjønn ved behandling av søknaden, og finner derfor ikke grunnlag for å omgjøre etatens vedtak.

Faglig sekretariat anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken, herunder ta hensyn til nye opplysninger, jf. fvl. § 34. Den skal vurdere de synspunkter som klager kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Bymiljøetatens vedtak om avslag på søknad om prosjektmidler for å redusere materielt forbruk. Søknaden ble avslått med følgende begrunnelse:

«Bymiljøetaten mottok 51 søknader, med en total søknadssum på kr 7 233 177 kroner. Kommunen har satt av om lag 1 500 000 kroner til ordningen.

Det var ikke mulig å støtte alle de gode tiltakene som fremgikk av søknadene. Alle søkere er blitt vurdert i forhold til oppfyllelse av kriterier, prioriteringer og mål satt for ordningen og sett i sammenheng med den totale søkergruppen. På grunn av stort antall søknader har ikke alle søknader som oppfyller støtteordningens mål og kriterier oppnådd støtte. Prioriteringen av søknader er gjort etter vurdering av tiltakenes potensiale for å føre til redusert materielt forbruk i Oslo, bredde av tiltak og aktører, og slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene.»

Tilskudd, etter engangsordningen *Prosjektstøtte for å redusere materielt forbruk*, er i utgangspunktet ikke noe noen søkere har rettskrav på, selv om søknadene faller inn under ordningens virkeområde og formål. Bymiljøetaten har vist til at det kom inn 51 søknader med en samlet søknadssum på over kr 7,2 mill., mens tilskuddsordningen hadde ca. kr 1,5 mill. til fordeling. Det har dermed vært nødvendig å foreta en prioritering mellom søkere som isolert sett oppfylte kriteriene for tildeling.

Det er her snakk om et vedtak som gjelder fordeling av et begrenset gode. Klagenemnda viser i denne forbindelse til at det må foretas en avveining, blant annet etter ordningens utlysningstekst, der det står: *«Vi legger vekt på å støtte et bredt spekter av tiltak og bidragsytere slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene.»*

Klagenemnda mener at underinstansen står nærmest til å gjøre den skjønnsmessige vurderingen når det gjelder fordeling av tilskudd mellom aktuelle søkere, da nemnda ikke har anledning til å veie de aktuelle søknadene opp mot hverandre. Klagenemnda kan imidlertid prøve om tildeling har skjedd i henhold til de kriterier som er fastsatt for ordningen, og i henhold til alminnelige forvaltningsrettslige regler om at forvaltningen ikke må drive usaklig eller sterkt urimelig forskjellsbehandling.

Klager viser til at et lignende kurs ble gjennomført våren 2019, og at dette var svært vellykket. Klager mener kurset innfridde kriteriene, og håper at klagen imøtekommes. Klager skriver at de ble oppfordret til å søke for å gjennomføre et nytt *Løkka syr*-kurs høsten 2019.

Klagenemnda har forståelse for at en oppfordring om å søke midler til å gjennomføre et nytt kurs ga en viss forventning om at prosjektet ville bli tildelt støtte. En oppfordring til å søke på en støtteordning, kan likevel ikke regnes som et forhåndstilsagn om at støtte vil bli tildelt. Som vist til over, var den totale søknadssummen langt høyere enn summen etaten hadde til fordeling, og det har derfor vært nødvendig å gjøre en skjønnsmessig vurdering av hvilke søknader som skulle få tildelt tilskudd. Bymiljøetaten viser til at de har prioritert mellom søknadene etter en vurdering av tiltakenes potensiale for å føre til redusert materielt forbruk i Oslo, bredde av type tiltak og aktører, og slik at summen av tiltakene bidrar til bred mobilisering og oppnåelse av målene.

Selv om klager oppfylte ordningens kriterier, er dette dessverre ikke nok til å kunne bli tildelt tilskudd. Det var søkt om kr 7,2 mill. av ca. kr 1,5 mill. til fordeling, og Bymiljøetaten har vist til at de har veid aktuelle søkere opp mot hverandre og søkt å tilstrebe at summen av tilskudd skulle bidra til å oppnå ordningens formål.

Klagenemnda har ikke holdepunkter for å si at etaten har utvist et uforsvarlig skjønn ved behandling av søknaden, og finner derfor ikke grunnlag for å omgjøre etatens vedtak.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke tas til følge.

[19/02211]

**Sak 615 Klage - Avslag om tilbakebetaling av renovasjonsgebyr - Fossum terrasse
Borettslag - Tante Ulrikkes vei 10 A (201904976)**

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 21.11.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Sammendrag

Saken gjelder klage på Renovasjonsetatens vedtak av 18.06.2018 om å avslå tilbakebetaling av renovasjonsgebyr. Klager har blitt fakturert for 38 standplasser mens de bare har hatt 15 slike plasser. Det er således standplassgebyret, som utgjør en del av renovasjonsgebyret, det tvistes om.

Klager gjør gjeldende å ha krav på tilbakebetaling av innbetalt renovasjonsgebyr begrenset oppad av foreldelseslovens bestemmelser.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og finner at klager bør gis medhold i sin klage om at grunnlag for tilbakebetaling foreligger, men mener at foreldelseslovens hovedregel om tre års foreldelsesfrist må gjelde.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om å avslå refusjon av innbetalt avfallsgebyr er, i henhold til lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåter i forvaltningssaker (forvaltningsloven, fvl.) § 2 første ledd et enkeltvedtak.

Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. fvl. § 28 annet ledd.

Klager er Fossum Terrasse Borettslag, ved advokat Dag Michael Bjerkli, jf. fvl. § 2 første ledd bokstav e.

Vedtaket som er påklaget ble fattet 18.06.2018 og klage på vedtaket foreligger 05.07.2018. Klagen anses som rettidig inkommet, jf. fvl. § 29. Det foreligger etter dette ikke grunn til å avvise behandling av klagen jf. fvl. § 32.

Rettslig grunnlag

I følge lov om vern mot forurensning og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6 (forurl.) § 30 skal kommunen sørge for innsamling av husholdningsavfall. Gebyr for denne tjenesten skal betales av

den som eier eiendom som er omfattet av innsamlingsordningen, jf. forurl. § 34, 4 ledd.

I henhold til forskrift om renovasjon i Oslo kommune, vedtatt av Oslo bystyre 15.02.2012 (renovasjonsforskriften), er det lovpålagt kommunal renovasjon av forbruksavfall, jf. § 1-2.

Standplass er i forskriftens § 1-3 definert som «Fysisk plassering av oppsamlingsenhetene. Det kan være registrert flere standplasser på en eiendom.»

Det følger av forskriftens § 3-2, 2. ledd at eventuelle endringer i abonnementsforholdet skal meddeles skriftlig til Renovasjonsetaten, og at avgiftsplikt løper til slik melding er mottatt.

I forskriftens § 3-4 fremkommer det at avfallsgebyret består av flere komponenter;

a. Enhetsgebyr: med enhetsgebyr menes et fast gebyr fastsatt i forhold til oppsamlingsenhetens volum, og/eller type alternativ avfallsløsning. Gebyret multipliseres med antall tømminger per uke.

b. Standplassgebyr: med standplassgebyr menes et fast gebyr per standplass.

Standplassgebyret multipliseres med antall tømminger per uke.

c. Trinnvis tilleggsgebyr: med tilleggsgebyr menes et gebyr som er ment å kompensere for kommunens tilleggsarbeid ved innhenting av husholdningsavfallet hos den enkelte abonnent.

d. Fast tilleggsgebyr for låst dør: det ilegges et fast tilleggsgebyr per dør/port som renovatøren må låse opp for å gjennomføre henteordningen.

e. Ved grove overtredelser av kommunens anvisning for kildesortering, og etter forutgående skriftlig varsel om å bringe forholdet i orden, kan det ilegges et tilleggsgebyr for å dekke ekstra kostnader.

Abonentens plikt til å kontrollere mottatt faktura, slik at renovasjonsgebyret stemmer overens med den tjeneste som faktisk utføres, er hjemlet i forskriftens § 3-5, 2. ledd.

Saksopplysninger

Klager har på vanlig måte vært fakturert for et bestemt antall beholdere på 330 liter og et bestemt antall beholdere på 660 liter. I tillegg inngår i renovasjonsgebyret et standplassgebyr på kr. 426,80 pr. år. Klager har vært fakturert for 38 slike standplasser. Det er dette standplassgebyret som er gjenstand for tvist i denne saken.

Som et ledd i Renovasjonsetatens arbeid med digital registrering av avfallsbeholdere og tømning av disse, var etaten sammen med vaktmesteren i borettslaget på befaring den 20.09.2017. Etaten informerte da vaktmesteren om at det var registrert for mange standplasser i etatens abonnementsoversikt og at det korrekte antall standplasser skulle være 15. Abonnementet ble korrigert fra samme dag som befaring fant sted. Klager har etter dette, i brev av 03.04.2017 fra Brækhus Advokatfirma DA, krevd feilaktig innbetalt beløp knyttet til feil antall standplasser, tilbakebetalt fra Oslo kommune ved Renovasjonsetaten. Renovasjonsetaten sees å ha avslått dette kravet i sitt brev av 18.06.2018.

Klagers anførsler

Klagers anførsler fremkommer i brev av 05.07.2018 fra Brækhus advokatfirma DA. Klager stiller innledningsvis spørsmål ved om et krav om tilbakebetaling av for mye innbetalt renovasjonsgebyr kan avgjøres i et enkeltvedtak. Det legges til grunn at kravet er et pengekrav på formuerettens område, og derfor eventuelt skal avgjøres i retten. Klager vil imidlertid avvente et vedtak i klagenemnda, før eventuelt et krav reises for domstolene.

Klager anfører videre at Fossum terrasse Borettslag har vært registrert med for mange standplasser og som følge av dette har et krav på tilbakebetaling av renovasjonsgebyr. Grunnlaget for kravet oppgis å være læren om *condictio indebiti*, den alminnelige læren om rett til å kreve tilbakebetaling når betaling har skjedd på grunnlag av villfarelse om betalingsplikten eksistens eller omfang.

Det anføres videre at borettslaget i forskrift om renovasjon av husholdningsavfall i Oslo kommune (renovasjonsforskriften) § 3-4 kun pålegges en plikt til å kontrollere at avfallsgebyret er korrekt, og ikke at antall standplasser er riktig.

Det anføres også at borettslaget har overholdt sin forpliktelse i samsvar med renovasjonsforskriften ved at det nå er fremmet krav om tilbakebetaling, og ved at kommunen dermed er gjort oppmerksom på feilfaktureringen. Det legges her til grunn fra klagers side at det er Renovasjonsetatens ansvar at fakturaene er riktige, og at dersom abonnentene må undersøke enhver faktura fra kommunen, vil samfunnet påføres en betydelig merkostnad som er lite samfunnsøkonomisk. Når tilbakemelding da gis er det derfor viktig at korreksjonshensynet ivaretas. Først da vil brukerne av kommunens tjenester ha tillit til at kommunen er mest opptatt av at faktureringen er riktig.

Med henvisning til foreldelseslovens § 10, 1. ledd gjør klager gjeldende at tilbakebetaling må omfatte gebyr betalt for inntil ti år tilbake i tid.

Saksbehandling i første instans

Renovasjonsetaten legger vekt på abonnentens plikt til å kontrollere mottatt faktura slik at avfallsgebyret stemmer overens med den tjeneste som faktisk er utført, jf. renovasjonsforskriften § 3-5. Antall standplasser er spesifisert på fakturaen. Gjennom de kvartalsvise fakturaene som borettslaget får tilsendt fra Oslo kemnerkontor gjøres det oppmerksom på at det skal gis tilbakemelding til etaten dersom beregningsgrunnlaget avviker i forhold til de faktiske forhold. Renovasjonsetaten kan ikke se å ha mottatt noen henvendelse vedrørende antall standplasser før etaten opplyste borettslaget om at registrerte antall standplasser(38) var feil og at riktig antall var 15.

Når det gjelder varslingsplikten og de samfunnsøkonomiske betraktningene klager legger til

grunn i sin klage, anfører Renovasjonsetaten at det ikke er til å unngå at det kan forekomme avvik mellom fakturagrunnlaget og det som til enhver tid er riktig antall beholdere eller standplasser mv. Renovasjonsetaten viser til at kommunen har fastsatt at abonnentene selv må kontrollere at fakturagrunnlaget er riktig, jf. renovasjonsforskriftens § 3-5. Å pålegge abonnentene som daglig/ukentlig bruker avfallsbeholderne en viss aktivitetsplikt, er ikke urimelig. I denne saken fremgår det klart av fakturaene at det gjelder 38 standplasser. Det vil etter etatens oppfatning være enkelt og lite byrdefullt for borettslaget å etterleve forskriften og telle hvor mange standplasser som faktisk ble brukt ved henting av avfallet og sammenlikne dette med fakturaen. Slik Renovasjonsetaten ser det, er denne saken i kjerneområdet av hvor det må gjelde en aktivitetsplikt som angitt i forskriften.

Avslutningsvis anføres at dersom kommunen uten videre skulle ha et objektivt ansvar for enhver feilbetaling, ville dette innebære at det måtte bygges opp et ikke ubetydelig byråkrati for å detaljkontrollere dagens 50 000 avfallsabonnementer. Det vil igjen føre til høyere gebyrer for kundene. Det vil også innebære at kundens aktivitetsplikt nedfelt i renovasjonsforskriftens § 3-5 ville være uten rettslig betydning.

Renovasjonsetaten er etter dette kommet til at det ikke er grunnlag for å imøtekomme klagers krav om tilbakebetaling av deler av renovasjonsgebyret. Saken er så den 08.07.2019 oversendt Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Sekretariatet understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Saken gjelder klage over Renovasjonsetatens vedtak av 08.07.2018 om ikke å foreta tilbakebetaling av renovasjonsgebyr etter krav fra Fossum Terrasse Borettslag. Sekretariatet vil først vurdere saken i lys av den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling. Deretter vurderes spørsmålet om foreldelse.

Condictio indebiti

Sekretariatet er enig med klager i at spørsmålet om tilbakebetaling i det hele tatt skal skje, ikke kan avgjøres med henvisning til en konkret lovbestemmelse. Den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling gir anvisning på en konkret vurdering av hver sak under hensyn til et rimelig utfall, jf. Rt. 1985 s. 290.

Etter læren om *condictio indebiti* skal det foretas en konkret helhetsvurdering, der særlig to hensyn må avveies mot hverandre. På den ene siden hensynet til at betalingsmottakeren skal kunne innrette seg i tillit til at endelig betaling har skjedd, og på den annen side korreksjonshensynet – hensynet til å rette opp feil betaling.

Relevante momenter er blant annet partenes subjektive forhold, i hvilken grad mottakeren har innrettet seg, og hvem som er nærmest til å bære ansvaret for feilbetalingen. Videre tas det gjerne hensyn til partenes profesjonalitet, tidsforløpet, om det vil ramme mottageren hardt å måtte tilbakebetale mv. Særlig legges det vekt på om det er ytelser forbrukt til livsopphold som kreves tilbakebetalt, typisk for høy lønnsutbetaling.

Renovasjonsetaten opplyser at borettslaget har 38 sjakter og at avfallet tidligere ble hentet av

kommunen ved disse sjaktene. På et tidspunkt som ikke kan dokumenteres, ble 15 standplasser etablert hvorfra kommunen henter avfallet. Borettslaget har imidlertid blitt fakturert for 38 standplasser hele tiden.

På bakgrunn av de vurderinger som må gjøres etter et rent *condictio indebiti*-grunnlag, vil det være på det rene at det mest rimelige utfallet og derfor det riktige utfallet her, er at kommunen tilbakebetaler hele beløpet.

Det ulike styrkeforholdet mellom partene, og hvilken betydning det vil ha for borettslaget ikke å få full restitusjon av beløpet i forhold til betydningen for kommunen, må også fremheves. Det synes å være borettslagets manglende undersøkelse og dermed manglende avdekking av forholdet som etaten fremhever som avgjørende for at beløpet ikke skal betales tilbake. Til dette kan det anføres at det var like nærliggende for kommunen å oppdage forholdet, noe de også til slutt gjorde.

Sekretariatet er derfor kommet til at det i utgangspunktet er grunnlag for å tilbakebetale hele det feilfakturerte beløp.

Foreldelse

Plikten til å tilbakebetale for mye betalt avfallsgebyr avbrytes av foreldelseslovens bestemmelser. Utgangspunktet er at krav eller deler av krav som er eldre enn tre år, er bortfalt grunnet foreldelse, jf. foreldelseslovens § 2. Dette skulle i denne saken tilsi at krav på tilbakebetaling av gebyr innbetalt før september 2014, er bortfalt som foreldet.

Klager viser imidlertid til en unntaksbestemmelse i lovens § 10 hvorved foreldelse først inntreffer etter 10 år. I det følgende vil sekretariatet vurdere saken i lys av nevnte unntaksbestemmelse.

De relevante delene av bestemmelsen hitsettes;

«§10. (Uvitenhet og andre hindringer)

1. Dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren inntreffer foreldelse tidligst 1 år etter den dag da fordringshaveren fikk eller burde skaffe seg slik kunnskap.

4. Foreldelsestiden kan ikke forlenges etter denne paragraf med mer enn til sammen 10 år.

Det avgjørende moment her blir om klager kunne/burde ha skaffet seg kunnskap om at avfallsgebyret var feil beregnet på et tidligere tidspunkt enn da klager ble gjort oppmerksom på dette av Renovasjonsetaten.

Sekretariatet viser til at det stilles strenge krav til å avvike lovens hovedregel, som er tre år. Videre anføres at vurderingene blir noe annerledes enn under *condictio indebiti*-vurderingen, idet det her kan legges større vekt på klagers undersøkelsesplikt. Det vises i den forbindelse til at antall standplasser på et tidspunkt er blitt endret fra 38 til 15, og at klager i den sammenheng hadde en mulighet/plikt til å undersøke om opplysningene i fakturaen fra kommunen var i samsvar med riktig antall standplasser.

Sekretariatet er, etter dette, kommet til at hovedregelen i foreldelsesloven ikke kan fravikes i denne saken.

Faglig sekretariat tilrår etter dette at klager gis medhold og at tilbakebetaling av feil beregnet avfallsgebyr gjøres i samsvar med foreldelseslovens hovedregel (tre år).

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler. Saken gjelder klage over Renovasjonsetatens vedtak av 08.07.2018 om ikke å foreta tilbakebetaling av renovasjonsgebyr etter krav fra Fossum Terrasse Borettslag.

Nemnda vil først vurdere saken i lys av den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling. Deretter vurderes spørsmålet om foreldelse.

Condictio indebiti

Klagenemnda er enig med klager i at spørsmålet om tilbakebetaling i det hele tatt skal skje, ikke kan avgjøres med henvisning til en konkret lovbestemmelse. Den ulovfestede læren om retten til å kreve tilbakebetaling gir anvisning på en konkret vurdering av hver sak under hensyn til et rimelig utfall, jf. Rt. 1985 s. 290.

Etter læren om *condictio indebiti* skal det foretas en konkret helhetsvurdering, der særlig to hensyn må avveies mot hverandre. På den ene siden hensynet til at betalingsmottakeren skal kunne innrette seg i tillit til at endelig betaling har skjedd, og på den annen side korreksjonshensynet – hensynet til å rette opp feil betaling.

Relevante momenter er blant annet partenes subjektive forhold, i hvilken grad mottakeren har innrettet seg, og hvem som er nærmest til å bære ansvaret for feilbetalingen. Videre tas det gjerne hensyn til partenes profesjonalitet, tidsforløpet, om det vil ramme mottageren hardt å måtte tilbakebetale mv. Særlig legges det vekt på om det er ytelser forbrukt til livsopphold som kreves tilbakebetalt, typisk for høy lønnsutbetaling.

Renovasjonsetaten opplyser at borettslaget har 38 sjakter og at avfallet tidligere ble hentet av kommunen ved disse sjaktene. På et tidspunkt som ikke kan dokumenteres ble 15 standplasser etablert hvorfra kommunen henter avfallet. Borettslaget har imidlertid blitt fakturert for 38 standplasser hele tiden.

På bakgrunn av de vurderinger som må gjøres etter et rent *condictio indebiti*-grunnlag, vil det være på det rene at det mest rimelige utfallet og derfor det riktige utfallet her, er at kommunen tilbakebetaler hele beløpet.

Det ulike styrkeforholdet mellom partene, og hvilken betydning det vil ha for borettslaget ikke å få full restitusjon av beløpet i forhold til betydningen for kommunen, må også fremheves.

Det synes å være borettslagets manglende undersøkelse og dermed manglende avdekking av forholdet som etaten fremhever som avgjørende for at beløpet ikke skal betales tilbake. Til dette kan det anføres at det var like nærliggende for kommunen å oppdage forholdet, noe de også til slutt gjorde.

Klagenemnda er derfor kommet til at det i utgangspunktet er grunnlag for å tilbakebetale hele det feilfakturerte beløp.

Foreldelse

Plikten til å tilbakebetale for mye betalt avfallsgebyr avbrytes av foreldelseslovens bestemmelser. Utgangspunktet er at krav eller deler av krav som er eldre enn tre år, er bortfalt grunnet foreldelse, jf. foreldelseslovens § 2. Dette skulle i denne saken tilsi at krav på tilbakebetaling av gebyr innbetalt før september 2014 er bortfalt.

Klager viser imidlertid til en unntaksbestemmelse i lovens § 10 hvorved foreldelse først inntreffer etter 10 år. I det følgende vil nemnda vurdere saken i lys av nevnte unntaksbestemmelse. De relevante delene av bestemmelsen hitsettes;

«§10. (Uvitenhet og andre hindringer)

1. Dersom fordringshaveren ikke har gjort fordringen gjeldende fordi han manglet nødvendig kunnskap om fordringen eller skyldneren inntreffer foreldelse tidligst 1 år etter den dag da fordringshaveren fikk eller burde skaffe seg slik kunnskap.

4. Foreldelsestiden kan ikke forlenges etter denne paragraf med mer enn til sammen 10 år.

Det avgjørende moment her blir om klager kunne/burde ha skaffet seg kunnskap om at avfallsgebyret var feil beregnet på et tidligere tidspunkt enn da klager ble gjort oppmerksom på dette av Renovasjonsetaten.

Nemnda viser til at det stilles strenge krav til å avvike fra lovens hovedregel som er tre år. Videre anføres at vurderingene blir noe annerledes enn under *condictio indebiti*-vurderingen, idet det her kan legges større vekt på klagers undersøkelsesplikt. Det vises i den forbindelse til at antall standplasser på et tidspunkt er blitt endret fra 38 til 15 og at klager i den sammenheng hadde en mulighet/plikt til å undersøke om opplysningene i fakturaen fra kommunen var i samsvar med riktig antall standplasser.

Nemnda er således kommet til at hovedregelen i foreldelsesloven ikke kan fravikes i denne saken.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klager gis medhold og at tilbakebetaling av feil beregnet avfallsgebyr gjøres i samsvar med foreldelseslovens hovedregel (tre år).

Sak 616 Klage - Beregning av årsgebyr for vann- og avløp - Saturnveien 28 (201902284)

Saken gjelder:

Klagenemndas faglige sekretariat, dvs. Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har i brev av 05.12.2019 avgitt slik innstilling til klagenemnda:

Saken gjelder klage over Vann- og avløpsetatens (VAV) vedtak av 16.02.2018 og 06.04.2018 om beregning av årsgebyr for vann- og avløp for eiendommen gnr. 73 bnr. 449, Saturnveien 28. VAV har lagt til grunn bruksareal (BRA) ved beregning av årsgebyr for vann og avløp for eiendommen.

Klager anfører at kjeller og loft er ubebodd og at det er feil at disse arealene skal inngå i beregningen.

Klagenemndas faglige sekretariat; Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, har gjennomgått saken og anbefaler at klagen ikke tas til følge.

Vilkår for saksbehandling

Vedtak om å fastsette årsgebyr for vann og avløp for en eiendom er, i henhold til lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåter i forvaltningssaker (forvaltningsloven, fvl.) § 2 første ledd, et enkeltvedtak. Vedtaket kan derfor påklages etter fvl. § 28 første ledd og Oslo kommunes klagenemnd er riktig klageinstans, jf. fvl. § 28 annet ledd.

Klager er Stein Johansen, som er rettighetshaver til eiendommen og har klagerett, jf. fvl. § 2 første ledd bokstav e og § 28.

Vedtaket som er påklaget, er datert 06.04.2018. I oversendelsesbrev fra Plan og bygningsetaten (PBE), datert 12.11.2018, fikk VAV oversendt rettighetshavers klage av 01.11.2018.

Klagefristen er i utgangspunktet oversett. Det foreligger imidlertid korrespondanse mellom klager og VAV etter at vedtak er fattet. Vider sees VAV som førsteinstans i klagebehandlingen å ha behandlet klagen. Klagen anses dermed som rettidig innkommet. Det foreligger etter dette ikke grunn til å avvise behandling av klagen, jf. fvl. § 32.

Rettslig grunnlag:

Plikten til å betale vann og avløpsgebyr er forankret i lov om kommunale vass- og avløpsanlegg (vass- og avløpsanleggslova)

De aktuelle lovbestemmelsene hitsettes: §3. Kommunale vass- og avløpsgebyr
Når en fast eiendom har tilknytning til kommunal vass- eller avløpsledning, enten beinveges eller gjennom privat samledning, har eigaren skyldnad til å svare vass- og avløpsgebyr til kommunen. Det same gjeld når kommunen med heimel i plan- og bygningslova §§ 27-1 eller 27-2 har kravd at eigedomen skal ha slik tilknytning. Gebyr kan krevjast jamvel av eigedom som det ikkje er hus på, når kommunen kunne kravd tilknytning til slike ledningar om det hadde vore hus på eigedomen

§4. Ramma for kommunalt eigarskap til vass- og avløpanlegg og hovudreglane for fastsetjing av Vass- og avløpsgebyr

Gebyra skal vera eingongsgebyr for tilknytning og årlig gebyr.

§ 5. Lokale forskrifter

Kommunen fastset i forskrift storleiken på gebyra i kommunen og gjev nærare reglar om Gjennomføring av gebyrvedtaket og innkrevjing av gebyra.

Lovbestemmelsene er fulgt opp i lokal forskrift for vann- og avløpsavgifter, og spesielle gebyrer, vedtatt med hjemmel i lov av 31. mai 1974 om kommunale vass- og kloakkavgifter. Forskriften gjelder også etter den nye vass- og avløpsanleggslova, jf. denne lovens § 7.

Fra forskriften hitsettes følgende bestemmelser:

Punkt 1. Avgiftsplikt

1.1 Plikten til å betale vann- og/eller avløpsavgifter gjelder:

Eiendom som er tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning, direkte eller gjennom privat samleidning.

Eiendom som vannverksdirektøren i medhold av plan og bygningslovens §§ 65, 66 eller 92 har krevd tilknyttet kommunal vann- og/eller avløpsledning.

1.2 Eieren står ansvarlig for avgiften

For eiendom som er bortfestet, betaler festeren i stedet for grunneieren såfremt ikke annet er avtalt.

2. Avgiftsformer

Avgiften omfatter:

- Tilknytningavgift for vann
- Tilknytningsavgift for avløp
- Årsavgift for vann
- Årsavgift for avløp

3. Definisjoner

Avløp omfatter alt avløpsvann –spillvann, tak-, drens- og overvann – fra Bebyggelse og terreng.

4. Avgiftssatser

Avgiftssatsene fastsettes av bystyret og trer i kraft fra det tidspunkt bystyret bestemmer.

Saksopplysninger

Matrikkelen er Norges offisielle register for bygg, adresser og eiendommer. Matrikkelen kalles også «Eiendomsregisteret».

Plan og bygningsetaten (PBE) fører matrikkelen i Oslo i tråd med matrikkelloven og tilhørende forskrift om eiendomsregistrering, samt Kartverkets føringsinstruks for matrikkelen. Dette inkluderer også regler for beregning av areal.

I forbindelse med innføring av eiendomsskatt foretok PBE en beregning av arealet for Saturnveien 28 i 2016 og kom til at bruksareal (BRA) utgjorde 321 m². Senere, i 2018, har PBE

justert bruksarealet ned til 311 m².

For alle boliger som ikke har installert vannmåler, beregner VAV det årlige gebyret for vann og avløp etter stipulert forbruk. I beregningen benytter VAV det samlede bruksareal (BRA) oppført i matrikkelen for alle boligbygg på en eiendom som grunnlag for beregningen. Dersom PBE foretar endringer i beregnet bruksareal på en eiendom blir VAV varslet om dette.

På grunnlag av endring av boligopplysninger i matrikkelen, fattet VAV 16.02.2018 et vedtak om gebyrpliktig areal (vedlegg 1). Gebyrgrunnlaget for beregning av årsgebyr for vann og avløp for eiendommen ble endret fra 198 m² til 321 m². Klager stilte spørsmål ved denne endringen, og i e-post av 15.03.2018 (vedlegg 3) ble VAV bedt om en forklaring, da kjeller og loft var ubebodd.

I e-post av 19.03.2018 (vedlegg 4) ble klager gitt forklaringen at det er bruksareal (BRA) som legges til grunn for beregningen og hva som anses som måleverdig areal, uavhengig av om arealet er bebodd eller ikke.

Den 21.03.2018 (vedlegg 5) sender PBE et brev til klager, med kopi til VAV, vedrørende justering av matrikkelen. Bruksareal ble korrigert til 311 m², og etaten understreker at det ikke har noen betydning at kjeller og loft er ubebodd. Alt medregnes som BRA, så lenge dette ikke er næringslokale, garasje eller utvendig bod.

VAV fattet på bakgrunn av denne endringen et nytt vedtak om gebyrpliktig areal den 06.04.2018 (vedlegg 6). Gebyrgrunnlaget for eiendommen ble endret fra 321 m² til 311 m². Årsgebyr for vann og avløp ble deretter endret.

Klagers anførsler

Klagers anførsler fremkommer i brev av 22.05.2018 (vedlegg 7) og senere i brev av 01.11.2018 (vedlegg 11).

Klager anfører at beregningsgrunnlaget for vann og avløp er høyt, da ubebodd areal i kjeller og loft blir medregnet. Klager aksepterer ikke VAVs og PBEs redegjørelse og orientering om regelverket som gjelder for gebyrgrunnlaget. Klager fastholder at det er urimelig og feil at han må betale for vann og avløp for areal som er uinnredet og ubebodd.

Avslutningsvis fastholder klager at han kun skal betale vannavgift (vann- og avløpsgebyr) for 1. og 2. etasje på til sammen 199 m², slik han har gjort i alle år fra 1949 til 2018.

Saksbehandling i første instans

Vann- og avløpsetaten viser til den orientering som er gitt til klager vedrørende hvordan årsgebyret for vann og avløp fastsettes og finner ikke at det foreligger mangler ved vedtaket som er fattet for Saturnveien 28 den 06.04.2018.

Etaten opprettholder således sitt vedtak, og den 04.03.2019 oversendes saken til Oslo kommunes klagenemnd for videre behandling.

Faglig sekretariats vurdering av klagen

Sekretariatet understreker at klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer

med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Innledningsvis anføres fra sekretariatets side at klagen synes å omfatte ansvarsområdet til to etater;

1. Plan- og bygningsetaten (PBE) som i kraft av matrikkelloven fastsetter bruksareal (BRA) for alle boliger i kommunen.

2. Vann- og avløpsetaten (VAV) som i kraft av vass- og avløpsanleggslova og lokal forskrift for vann- og avløpsavgifter, beregner og fastsetter årlig vann- og avløpsgebyr. I denne beregningen benyttes bruksareal.

I herværende sak oppfatter sekretariatet at det er VAVs bruk av BRA ved fastsetting av årsavgift for vann og avløp som er gjenstand for tvist. Dersom klager mener det foreligger feil ved selve beregningen av BRA for hans eiendom, vil han når som helst kunne kontakte Plan- og bygningsetaten om dette. Noe han for så vidt har gjort og fått svar på i brev av 21.03.2018 fra etaten.

I VAVs beregning av årsgebyr for vann og avløp for en bolig, inngår en arealberegning av boligen.

I dag benyttes bruksareal (BRA) og opplysninger om dette hentes fra matrikkelen som er fastsatt av Plan- og bygningsetaten. I definisjonen av hva som inngår i bruksareal fremkommer det for eksempel at matkjeller, potetkjeller, uinnredet kjellerrom, kott, uinnredet loft m.m. er en del av boligens BRA.

BRA for den boligen som er omfattet av klagen, er i matrikkelen fastsatt til 311 m² i mars 2018. Klager gjør gjeldende at arealet skal være 198 m², slik det har vært siden 1949. Da huset ble bygget av hans foreldre.

VAV sees i lang tid å ha benyttet BRA ved fastsetting av årsavgift for vann og avløp for boliger.

Men en kan ikke se bort i fra at areal tidligere ble beregnet på en noe annen måte eller at eldre bebyggelse har vært ufullstendig registrert.

Når det nå er foretatt en rettelse i matrikkelen, vil det være den nye arealberegningen som skal benyttes av VAV ved fastsetting av årsgebyr for vann og avløp.

Sekretariatet vil etter dette anbefale at klagen ikke tas til følge.

Klagenemndas faglige sekretariat, Byrådsavdeling for miljø og samferdsel, anbefaler klagenemnda å fatte følgende vedtak:

Klagenemnda kan prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. fvl. § 34. Nemnda skal vurdere de synspunkter som klageren kommer med, og kan ta opp forhold som ikke er berørt av ham. Klagenemnda er dermed ikke bundet av klagers anførsler.

Innledningsvis anføres fra klagenemndas side at klagen synes å omfatte ansvarsområdet til to etater:

1. Plan- og bygningsetaten (PBE) som i kraft av matrikkelloven fastsetter bruksareal (BRA) for alle boliger i kommunen.
2. Vann- og avløpsetaten (VAV) som i kraft av vass- og avløpsanleggslova og lokal forskrift for vann- og avløpsavgifter, beregner og fastsetter årlig vann- og avløpsgebyr. I denne beregningen benyttes bruksareal.

I herværende sak oppfatter nemnda at det er VAVs bruk av BRA ved fastsetting av årsavgift for vann og avløp som er gjenstand for tvist. Dersom klager mener det foreligger feil ved selve beregningen av BRA for hans eiendom, vil han når som helst kunne kontakte Plan- og bygningsetaten om dette. Noe han for så vidt har gjort og fått svar på i brev av 21.03.2018 fra etaten.

I VAVs beregning av årsgebyr for vann og avløp for en bolig, inngår en arealberegning av boligen.

I dag benyttes bruksareal (BRA) og opplysninger om dette hentes fra matrikkelen som er fastsatt av Plan- og bygningsetaten. I definisjonen av hva som inngår i bruksareal fremkommer det for eksempel at matkjeller, potetkjeller, uinnredet kjellerrom, kott, uinnredet loft m.m. er en del av boligens BRA.

BRA for den bolig som er omfattet av klagesaken, er i matrikkelen fastsatt til 311m² i mars 2018. Klager gjør gjeldende at arealet skal være 198 m², slik det har vært siden 1949 da huset ble bygget av hans foreldre.

VAV sees i lang tid å ha benyttet BRA ved fastsetting av årsavgift for vann og avløp for boliger.

En kan ikke se bort i fra at areal tidligere ble beregnet på en noe annen måte eller at eldre bebyggelse har vært ufullstendig registrert.

Når det nå er foretatt en rettelse i matrikkelen vil det være den nye arealberegningen som skal benyttes av VAV ved fastsetting av årsgebyr for vann og avløp.

Klagenemnda er etter dette kommet til at klagen ikke skal tas til følge.

[19/02296]

Sak 641 Protokoll fra Oslo kommunes klagenemnds møte 17. desember 2019

Saken gjelder:

Protokollen blir lagt frem ved møtets slutt.